

03 - Vũ trụ Quan

Kalama tri ân đh Nguyễn Thị Ngọc Ánh ghi chép.

[12/06/2025 - 03:44 - anhlibrary]

Toàn bộ những gì mà chúng ta cần biết thì có nhiều cách nói lắm. Nhưng mà dĩ nhiên tôi chọn cách nói của Đức Phật. Đó là Ngài nói cả đời Như lai mấy mươi năm hóa đạo Như Lai chỉ nói có hai chuyện thôi đó là cái khổ và con đường thoát khổ.

Tôi thường nói một câu đó là con đường vào rừng chính là con đường ra rừng. Nói như vậy có nghĩa là con đường thoát khổ nó không có rời cái con đường đau khổ, con đường sanh tử trầm luân nó không có rời. Như vậy thì nó không rời bằng cách nào? trong vô số kiếp luân hồi mình đam mê trong 6 Căn + 6 Trần.

Đường giải thoát là sao ta? Đường giải thoát tức là vẫn tiếp tục 6 căn, 6 trần:

- 6 + 6 + cái chán nó chính là con đường giải thoát.

- 6 + 6 + cái thích đó là con đường sanh tử.

Chính vì mình thích ở trong 6 + 6 cho nên nó mới dẫn đến cái hệ quả này.

Thế giới có hai cách nhìn

- Cách 1 là tục đế, thế giới hiện tượng.

- Cách 2 là chân đế thế giới qua bản chất.

Trong vô số kiếp luân hồi mình chỉ sống trong cái đầu tiên không, mình chỉ quan sát thế giới này qua khía cạnh hiện tượng thôi.

Khi ta chỉ quan sát thế giới qua khía cạnh hiện tượng (phenomena) thì chúng ta chỉ có dẫn đến cái hệ quả đầu tiên này là thích hay là ghét.

Thích và ghét hai cái nó không có rời nhau. Thế giới này có hai cách nhìn. Cái chuyện đầu tiên của bài học này là gì?

- 6 căn + 6 Trần + cái thích chính là con đường sanh tử.

- 6 căn + 6 Trần + chán thì nó là con đường giải thoát.

Thế giới này có hai cách nhìn: Tục Đế và Chân Đế.

- Tục đế chính là hiện tượng.

- Chân đế chính là bản chất.

Chính vì vô số kiếp mình chỉ nhìn thế giới này từ góc độ thích. Mà thích ở đâu thì ghét ở đó. Chính vì mình nhìn thế giới này từ góc độ thích ghét cho nên là mình chỉ thấy cái vỏ ngoài của nó thôi.

Thí dụ: Đức Phật Ngài nhìn một cái lá Ngài thấy rằng đó là: Đất, Nước, Lửa, Gió, cái hình dáng cái lá, cái màu sắc của lá, của cây, của cành, của nhánh, Ngài biết đó là thế giới của hiện tượng được quan sát qua 5 cái giác quan vật chất.

Còn xét về cái bản chất rốt ráo của một chiếc lá thì nó chỉ là 4 đại thôi. Vậy thì Đức Phật và Chư Thánh nhìn thế giới từ cái góc hai này nè. Nhưng riêng mình thì mình chỉ biết có một, các Ngài có cả hai nha, các Ngài có cái nhìn cả hai nhưng khi nào cần thiết thôi, còn mình thì mình chỉ biết thế giới này qua cái một thôi. Cho nên từ đó mới có thích ghét.

Bây giờ mình biết Phật pháp rồi thì mình tập sự mình nhìn ngắm thế giới qua hai khía cạnh này. Khi mà mình nhìn thế giới này qua hai khía cạnh này thì mình mới có thể đi đến cái chán được.

Còn nếu không, thì mình chỉ có nhìn thế giới qua khía cạnh hiện tượng thì mình không thể nào mình chán được, không cách nào mình chán được.

Mà cái con đường nào để giúp cho mình quan sát thế giới qua cái khía cạnh Chân Đế chính là con đường Tứ Niệm Xứ. Chỉ có Tứ Niệm Xứ nó mới giúp cho mình có cái nhìn này thôi.

Còn cái nhìn mà bằng tham, bằng thích, nó chỉ đẩy mình chìm sâu trong thế giới hiện tượng.

Cái thứ ba của bài học này là gì? Từ cái chuyện mà mình thích mình ghét trong 6 Trần nó mới dẫn đến chuyện làm ác, thứ hai là làm lành, làm thiện.

Làm thiện có hai nhánh, tức là:

- Thập thiện tức là thiện sơ cấp.

- Và thứ hai đó là Thiện.

Từ cái chỗ mình không hiểu hai cái trên thích ghét nó mới dẫn đến chuyện mình làm ác, làm thiện.

- Làm ác ở đây là thập ác.
- Còn làm thiện ở đây nó gồm có 2 đó là thập thiện và tu thiện. Như vậy thì toàn bộ giáo pháp của Phật là gì? Chuyện đầu tiên là không làm các điều ác. Có nhớ ba lời dạy của Phật không?
- Không làm các điều ác.
- Làm các hạnh lành.
- Giữ gìn tâm trong sạch

Và 3 cái này trong giáo lý Duyên Khởi gọi nó bằng cái tên là 3 Hành. 3 Hành là gì?

- Làm ác thì bị lọt xuống các cõi đọa.
- Còn làm thiện có hai nhánh: Thiện để sanh về các cõi ngũ uẩn. Thiện để sanh về cõi tứ uẩn.
- Cõi ngũ uẩn là cõi có hình danh, sắc tướng, có thân, có tâm. Gọi là cõi ngũ uẩn.
- Còn cái cõi tứ uẩn là cõi chỉ có Tâm thôi, chỉ có Thọ, Tưởng, Hành, Thức thôi.

Như vậy đây là bước ba.

Bây giờ qua tới bước bốn, qua tới con đường giải thoát nè. Bây giờ đang nói sanh tử. Sanh tử có ba bước.

Ôn lại: bước một là do thích trong 6 căn, 6 trần. Mà thích ở đâu thì ghét ở đó. Tôi đã nói hoài, thích ấm thì ghét lạnh. Thích mềm thì ghét cứng. Cho nên thích đâu thì ghét đó, cho nên cái chuyện đầu tiên là do anh không có hiểu ba cái này cho nên anh mới có thích và ghét cái này, cái kia. Và từ cái thích và ghét đó nó mới dẫn đến cái chuyện là anh có 6 căn để tiếp tục đầu thai.

Chuyện thứ hai của bài học này là gì? Đó là thế giới này có hai cách nhìn.

Vậy bài học này rõ chưa?

- Một là thế giới này là thế giới của 6 căn và 6 trần.
- Hai là có hai cách nhìn về thế giới: Tục Đế và Chân Đế.
- Ba là chính vì không hiểu được hai cách nhìn này nè nó mới dẫn đến cái chuyện là người thấp thì họ làm ác, người cao thì họ làm thiện. Nhưng mà trong đó làm Thiện chia làm hai phe:

Phe một: tu Thiện thấp là bố thí, phục vụ...

Phe Thiện cao là sao? nó chỉ ăn tập trung tu Thiền thôi. Chính vì trong cái Thiền đó có Thiền Sắc và Vô Sắc cho nên nó mới dẫn đến 3 Hành.

Bây giờ qua con đường giải thoát. Chuyện đầu tiên để giải quyết cái vấn đề đầu tiên này nè là gì?

- Bên sanh tử: 6 căn + 6 Trần + thích
- Bây giờ bên giải thoát, Cái chuyện đầu tiên của giải thoát là Giới. Giới này nó có tác dụng với 6 Căn, 6 Trần, có không ta? có tác dụng không? mình không được mặc những gì mình muốn, đúng không? đi ngược chứ. Chỉ riêng cái Giới không đó là chuyện đầu tiên tôi thấy là vấn đề ăn với mặc đã hạn chế rồi. Ăn, mặc, ở, rồi đồ đạc sử dụng. Cho nên:

- Chuyện đầu tiên là Giới.

- Thứ hai là là Định. Định cũng là đi ngược lại cái thói quen mà của 6 Căn, 6 Trần.

- Rồi tới Tuệ. Tuệ thì càng đi ngược dữ dội nữa, hồi xưa giờ mình thấy không biết thấy, nghe không biết nghe. Người không biết mình đang ngủ. Còn bây giờ là kêu mình có Tam học này rồi thì riêng cái Giới nó là cái rào để cho 6 căn không buông lung.

Còn Định và Tuệ là nhốt 6 căn lại ở trong cái chuông và bắt đầu mình trị nó.

Giới là rào, là lấy dây mình riêng, ràng, xiềng nó lại, Giới là xiềng nó lại. Riêng cái Định và Tuệ sau khi nhốt chuông, lấy Giới nhốt chuông, rồi Định và Tuệ mới bắt đầu mới làm thật nó. Làm thật là gì? có nghĩa là giải quyết không cho thích, không cho ghét nữa, nhớ nha.

Cái Định này, cái Định này nó vẫn còn nhốt mình ở trong cái thế giới của Tục Đế.

Giới, Định, Tuệ có 3 cấp thì riêng cái Giới, tuy là nó tu nhưng vẫn còn bị nhốt trong cái Tục Đế.

Định nó là tu nhưng vẫn còn bị nhốt trong Tục Đế. Chỉ riêng cái Tuệ này nè, nó mới cho mình là quan sát thế giới này qua bản chất Chân Đế thôi.

Nói chung là gì? sanh tử là 6 Căn, 6 Trần nhưng mà có thích nè, có ghét nè và không hề được quan sát tận gốc. Nói nôm na vậy đó.

Luân hồi là gì? Luân hồi là trong 6 căn là có thích, có ghét. Tại sao có thích, có ghét? Là vì mình chỉ quan sát mọi sự nó trên cái khía cạnh hiện tượng (Tục Đế).

Còn Giải thoát là gì? Cũng trong 6 căn, 6 Trần đó nhưng mà anh quan sát nó trên khía cạnh bản chất. Nhớ dùm cái key word của bài học hôm nay là cái BẢN CHẤT và cái HIỆN TƯỢNG.

Thì cái Giới và Định nó chỉ là cái nền để cho mình quan sát thôi, chứ nó chưa là gì hết. Cho nên cái Giới, cái Định này tuy nó là Thiện thiết nhưng mà nó chỉ còn kẹt trong cái Tục Đế (hiện tượng). Chỉ riêng cái Tuệ này nè nó mới cho phép mình quan sát thế giới qua khía cạnh Bản chất. Như vậy thì mình thấy trong Tam Học mình thấy nếu mà để ý nó ăn khớp nhau lắm. Chính cái Tam Học này nè, cái đầu tiên cái Giới học, giúp cho mình là quán thúc 6 Căn. Mới quán thúc, chưa làm ăn gì hết. Rồi.

- Qua tới cái Định là trói chặt 6 căn.

- Qua tới cái cái Tuệ là tẩy não 6 căn.

Cho nên giải thoát là gì? Giải thoát không phải là có cái gì để mình đắc mà là giải thoát là gì? là không còn hiểu lầm nữa thì gọi là Giải Thoát.

Có nhiều người không biết cứ tưởng là mình tu là mình hướng tới cái cực Thánh trí, cực Đạo quả, không phải, để không còn hiểu lầm nữa thì gọi là giải thoát.

Tu hành, hay là sanh tử chỉ là vấn đề của 6 Căn thôi, nhưng mà cái anh mà bên cái đường sinh tử là mình luân hồi là vì mình chỉ quan sát thế giới này qua cái khía cạnh Hiện Tượng. Còn tu hành là quan sát thế giới này qua khía cạnh Bản Chất.

Nhưng mà khơi khơi làm gì có Tuệ, bắt buộc anh phải có Giới và phải có Định. Mà nhiều người họ hiểu sai chữ Giới, họ tưởng là không phạm giới là giữ giới, không phải, mà họ phải chán, họ phải sợ cái chuyện phạm giới thì cái chuyện đó mới gọi là giữ Giới, thì cái Giới đó mới là nền của Định.

[Chứ tôi biết nhiều người, tôi nói huych tẹt luôn, Giới chiều không ăn, mà đi cắt đồ ăn, đi nấu ăn thơm phức bỏ tu lạnh để dành, xong rồi chạy vô cầm cái phone gọi hỏi thăm cô A, cô B khỏe không? hỏi vậy Sư đang làm gì? Sư mới nấu ăn, vậy Sư đói bụng không? đói mà giữ giới đâu có dám ăn, mà trong khi đó vừa mới nấu ăn, hiểu không? mà trường hợp đó tôi gặp hoài.

Có nhiều bà Phật tử Bát Quan không ăn chiều mà bỗng chốc rồi xuống dưới bếp nấu ăn, dọn dẹp, làm vườn, mình nhìn mình thấy bà rất là sạch, đang tu mà, nhưng mà thật ra cái đầu không phải là cái đầu của người có Giới. Bởi vì cái đầu của người có Giới không phải như vậy. Cái ngày mà mình Bát Quan là mình phải ngồi thiền, mình nghe pháp, mình đi kinh hành hoặc là tề lắm là mình phải ngồi coi Kinh sách rồi mình ghi chép chứ không thể nào mà bắt họ hiểu cái Bát Quan đây là không ăn chiều, không có nghe nhạc, họ hiểu vậy đó, cái đó là hiểu sai. Tại vì nó kẹt vậy nè khi mà cô chữa bệnh thì cô được quyền như vậy. Chữa bệnh là cô chỉ được ăn rau cộng với uống thuốc, cộng với vận động cơ thể, ba cái này cộng lại là nó bằng ra là trị liệu, nhưng mà nó không hề có yếu tố tinh thần trong đây. Nhưng mà riêng ở trong cái chuyện tu hành nó không phải vậy. Chuyện tu hành nó không phải là rau cộng thuốc, cộng vận động mà nó là vấn đề tâm lý. Bên pháp dưỡng sinh cô không ăn đồ có cholesterol, cô không ăn mặn, cô không ăn dầu mỡ, cô không ăn đồ ngọt như vậy là cô đã OK rồi. Nhưng mà vì sao, vì sao nó OK, vì đó chỉ là vấn đề của thể xác, nhớ. Cái câu này phải ghi.[14:53]

[13/06/2025 - 07:19 - anhlibrary]

Vấn đề của thể xác thì ta có thể giải quyết bằng vật chất. Vấn đề của tâm linh thì không thể giải quyết như vậy.

Giữ giới có hai: giữ giới vật chất và giữ giới tinh thần. Giữ giới vật chất chỉ giải quyết được vấn đề vật chất. Giữ giới tinh thần mới giải quyết được vấn đề của tinh thần.

Giới vật chất là sao? hỏi này tôi nói rồi. Giới vật chất là gì? vật chất là tôi không ăn chiều, tôi không nghe nhạc, tôi không sử dụng phấn son mỹ phẩm, trang sức đó gọi là giữ giới vật chất, mà giữ giới vật chất nó cho ra cái gì? Nó cho ra kết quả vật chất là sao? Là tôi nhìn thấy đẹp, hết, tức là nhìn tôi thấy trang nghiêm.

Trong khi cái giới, cái giới mà dẫn đến giác ngộ nó không phải là giới đơn giản là mình không làm. Tôi tức quá, tôi nói hoài Phật tử không hiểu. Tôi nói nếu mà không làm mà kể là giới, mà trong khi trong đầu mình nghĩ chuyện khác thì một người ngủ là giữ giới rồi. Một đứa bé nằm nôi là giữ giới rồi mà tôi nói hoài mà họ không tin cái đó. Tại vì anh nghĩ làm sao? Ngày đó anh Bát Quan mà anh đi alo hết đầu này, đầu kia mà anh còn chọt cho người ta gây mà trong khi tôi không ăn chiều, tôi đâu có ăn chiều, tôi đâu có nghe nhạc đâu, mà đi tôi làm chuyện tâm bậy tâm bạ, hoặc tôi đi xuống bếp nấu ăn, băm cá, xắt thịt thơm phức, chiên xào, nấu nướng, rồi lên coi sách này, sách kia rồi ra

làm vườn tùm lum hết. Nhìn thấy rõ ràng cũng tu nhưng không phải, bởi cái đầu tôi lúc đó...cô hiểu không? cái đó không phải giữ giới mà họ tưởng đó là giữ giới, nó kẹt vậy đó.

Cho nên cái chuyện đầu tiên giữ giới là gì? Giữ giới có nghĩa là mình phải là kiểm soát, quản thúc 6 căn.

Còn cái Định là mình ràng rịt 6 căn. Còn cái Tuệ là mình soi thấu 6 căn, 6 Trần tại sao mình sanh tử? là vì trong đầu mình có những góc tối không được soi thấu. Mà giải thoát là soi thấu những góc tối thì cái sự đó mới được gọi là giải thoát. Bởi vậy tôi nhắc hoài giải thoát là sự chấm dứt cái hiểu lầm.

Tôi nói cho cô nghe, ai đi vô chùa nghe pháp cũng đều biết cái thân này là vô ngã, vô thường hết nhưng mà tôi nói thẳng luôn, cái biết ấy chỉ là cái biết vay mượn từ người khác giống như một đứa bé bắt chước người lớn nói: tay dơ nhiều vi trùng. Đó là con nít nó bắt chước, rồi nó ăn rồi nó cũng đi rửa tay, tại sao? vì nếu nó không rửa thì nó bị la, mà khi nó rửa tay thì nó được khen chứ thật ra cái khái niệm vi trùng bacteria hay là virus trong cái đầu đứa con nít zero, con nít 5, 6 tuổi. Phải nói một ngày mà nó đi học qua khỏi high school, nó lên tới đại học, nó đi học ngành Dược, ngành Y, nó mới biết ô con bacteria nó độc vậy hả ta? Rồi rọi dưới kính hiển vi hình dáng nó như vậy, cái loại đó là nó sanh sôi trong môi trường nào? cái loại đó là nó kỵ cái gì? gặp cái gì nó sẽ chết, gặp cái gì nó sẽ phát triển sinh sôi, mà mình ăn cái gì? Mình mặc cái gì, mình ở chỗ nào mà cái loài này nhiều, loại kia ít, ăn cái gì, mặc cái gì mà loại kia nhiều, phải đến mức độ như vậy thì cái sự vệ sinh của mình nó mới tới nơi, tới chốn. Một đứa con nít thì nó chỉ biết tới mức rửa tay thôi. Cô nói tới đâu nó làm tới đó.

Ở đây cũng vậy, cái Tam Học y chang như vậy, cái giữ giới nó chỉ là quản thúc 6 căn thôi có nghĩa là gì ta? có nghĩa là nó không để 6 căn buông lung, có nghĩa là nó chỉ giúp cho mình không có nhìn những thứ mà mình muốn coi hát, coi nhạc, lơ tai không nghe nó chỉ ở bước một thôi.

Bước hai là phải Định, có nghĩa là mình phải ràng nó lại. Cái kia là quản thúc không cho nó ra khỏi rào. Còn Định là lấy dây cột nó lại, xiềng nó lại. Còn Tuệ mới bắt đầu làm việc với nó, xong chưa? Như vậy cái bài học giáo lý của mình chiều nay đầu tiên là gì?

- Giải thoát là gì? Giải thoát chính là giải quyết vấn đề của sanh tử bằng cách là soi thấu nó không tiếp tục hiểu lầm về nó nữa thì đó gọi là giải thoát. Không hiểu lầm cái gì ta? không hiểu lầm 6 Căn, 6 Trần. Xong chưa? một chuyện.

- Thứ hai, câu này quan trọng, Thiện ác còn liên quan tới 6 Căn thì ta sẽ sanh về cảnh giới có 6 căn. Thiện ác mà còn liên quan tới 6 Căn thì ta phải quay trở lại đầu thai trong cõi có đủ 6 căn. Đó là câu một phải ghi.

- Câu thứ hai, chỉ có Ác mới quan hệ đủ 6 Căn. Chỉ có Ác mới luôn quan hệ đủ 6 Căn. Riêng cái Thiện thì có 2 trường hợp:

1/ Có lúc đủ 6 Căn.

2/ Có lúc chỉ là ý căn mà thôi. Rồi cái thứ ba.

Cái thứ nhất là gì? cái thứ nhất là Thiện Ác nào mà quan hệ 6 Căn thì nó dẫn mình đi đầu thai cõi có 6 căn. Cái thứ hai chỉ có Ác nó mới luôn quan hệ đủ 6 Căn. Còn cái Thiện thì có hai trường hợp.

Một là có đủ 6 Căn, hai không đủ 6 căn. Cho nên cái cảnh giới của Ác luôn luôn có đủ 6 Căn.

Chính từ cái chỗ đó nên cõi ác luôn đủ 6 Căn, cõi Thiện thì chưa chắc. Cõi Thiện có lúc đủ, có lúc không đủ. Vì sao?

Ngay cõi Sắc cũng không đủ 6 Căn nữa, chỉ có 3 căn thôi: là nó chỉ có Mắt, Tai và Ý thôi. Mặt mũi các vị Phạm Thiên rất là đẹp nhưng mà họ không có cái khứu giác, họ không có vị giác và xúc giác, nhìn họ thì vẫn như mình, nhưng mà họ không có khứu giác. Khứu giác nó không phải là cái này. Cái này không phải là khứu giác, chết rồi. Giống như cô bị nghẹt mũi vậy đó, lúc cô bị nghẹt mũi, lỗ mũi cô còn hay mất? thần kinh khứu giác, vị giác.

[con nghe Đức Phật dạy là chúng sanh muốn nghe là cái tai nó mọc ra, muốn nhìn cho nên là có mắt.

-cái câu đó phải hiểu như vậy, khổ quá. Khi nào mà đời trước cô thích tu cảnh Thịnh đó, thì đời này cô sanh ra cô mới có lỗ tai, và khoan cái này phải ghi nữa nè]

Có hai trường hợp ta không đủ 6 căn:

- Một là ta thiếu phước.

- Hai là do ta ly dục

Ở cõi dục mà 6 Căn thiếu, khiếm khuyết là do thiếu phước. Còn ở các cõi Phạm Thiên không đủ 6 Căn là do người ta ly dục. Hiểu không?

Rồi nghe tôi nói nữa, có hai trường hợp ta không có một món đồ:

- Trường hợp một là do ta không có đủ tiền.

- Trường hợp thứ hai là do ta không cần.

Đúng không ta? như trong phòng của tôi không có quần lót phụ nữ hay không? không có, bởi vì tôi không có mặc và tôi cũng không có vợ, tôi phải nói nặng như vậy, tôi tức quá mà. Tôi phải nói nặng, trong phòng của tôi không có quần lót, áo vú phụ nữ là bởi vì tôi không xài và phòng tôi cũng không có phụ nữ. Nhưng mà nếu trong phòng của một người đàn bà mà không có hai thứ này là không được, có hiểu không? có hiểu tôi nói không? là bởi vì họ xài, họ cần mà họ không có, có hiểu không?

Đây cũng vậy, có hai trường hợp mình không có đủ 6 căn. Trường hợp một là do ta thiếu phước.

Trường hợp thứ hai là do ta ly dục, ta không có cần. Còn cái câu mà cô nghe đầu đó nói là khi mà mình có mắt là mình có...là mình phải hiểu ngầm do có sắc ái thì ta mới có con mắt.

Có hai trường hợp, nhưng mà cái chuyện căn bản là không có sắc ái tức là không có thích trong cảnh sắc thì người đó không thể nào có được con mắt. Chỉ có trường hợp thứ hai, hồi nãy tôi có nói có hai trường hợp có và không có nhớ không? là trường hợp người ta có là vì người ta dùng nó để làm công việc, nó khác. Có để làm công việc, nó khác, còn có để hưởng thụ nó khác. Từ đó nó mới dẫn đến tình huống là ta thiếu cũng có hai trường hợp:

1/ ta thiếu là vì ta thiếu phước.

2/ ta thiếu vì ta không cần.

Còn có nó cũng có hai trường hợp:

1/ là ta đủ phước.

2/ là do ta chưa ly dục.

Cứ đọc vậy nè: ta có đủ 6 căn vì hai lý do: một là ta đủ phước, hai là do ta chưa ly dục, nghe hiểu không?

Khi ta thiếu cũng có hai trường hợp: khi ta chưa ly dục, hoặc là do ta thiếu phước. Bởi vì sao? là bởi vì đối với người ly dục khi họ có không phải để họ hưởng mà để họ xài thôi.

Thật ra nên nhớ thế này, cái không có ở đây, thí dụ như trường hợp Phạm Thiên cõi vô sắc họ không có mắt, chỉ có ý thôi, thì cái không có đó là chẳng những là do họ ở cõi Dục Giới, cõi Sắc Giới họ đã ly dục rồi. Nhưng mà đằng này thêm một cái nữa là do họ chán luôn bất cứ cái gì mà thuộc về vật chất.

Còn Phạm Thiên cõi sắc Giới, tuy họ đã ly dục nhưng mà sở dĩ họ còn con mắt là bởi vì sao? Bởi vì trong lúc họ tu cái đề mục của họ còn ít nhiều dính líu tới con mắt, họ không có dùng mắt để hưởng thụ, nhưng mà họ còn dùng mắt để làm việc. Cho nên khi mà họ đắc, họ đi về trên, họ vẫn còn giữ lại con mắt nhưng mà trong cái ý nghĩa là phương tiện. Nhớ cái này không?

Còn mình, mình có là do mình từng hưởng thụ. Còn riêng về cái Phạm Thiên họ có là bởi vì ngay trong lúc họ tu, họ chỉ dùng con mắt như là phương tiện. Cho nên khi mà họ về cõi Phạm Thiên rồi, họ vẫn có con mắt trong ý nghĩa là phương tiện.

Còn người tu Thiên Vô Sắc, trong lúc họ tu họ không có hề xài mắt, tuyệt đối, đề mục của họ không cần tới mắt. Cho nên khi mà họ về Phạm Thiên, cõi của họ tuyệt đối họ không cần tới mắt, họ cũng không có mắt luôn.

Còn cái ông Phạm thiên sắc giới, dầu gì ông cũng còn quan hệ một chút tuy không dùng mắt để hưởng thụ, nhưng còn dùng mắt để làm việc. Chính từ cái ý nghĩa này cho nên ông cũng phải còn lại mắt, còn chỉ để làm việc thôi.

Bây giờ là thế giới này nó chia làm 3 tầng: tầng Dục, Sắc và Vô Sắc.

- Tầng Dục nó gồm có Thiện và Ác.

- Tầng Sắc chỉ có Thiện thôi.

- Tầng Vô Sắc chỉ có Thiện thôi.

Tầng nào trong 3 tầng cũng có thiện hết, nhưng mà cái tầng Dục giới muốn sanh về cõi dục có 2 trường hợp:

1/ Là do nghiệp lành anh sanh về Dục giới.

2/ Do nghiệp ác mà anh sanh về cõi Dục giới.

Nó có đủ 2 loại căn hộ cho hai hạng. Còn riêng về cõi Sắc và Vô Sắc: anh muốn sanh về cõi Sắc phải xài nhân Thiện. Anh muốn sanh về Vô Sắc phải xài nhân Thiện mặc dù lên trên đó rồi mình vẫn còn phiền não. Nhưng mà phiền não trên đó là phiền não vi tế. Vi tế là sao? nghĩa là phiền não trên đó không còn liên hệ đến 5 Trần vật chất, nhớ nha. Phiền não trên các cõi Thiên nó không có liên hệ đến 5 Trần vật chất.

Thí dụ như còn liên hệ tới Tâm Sân, có nghĩa là còn liên hệ đến dục ít, nhiều, gián tiếp hay trực tiếp. Phạm Thiên họ không có Tâm Sân là bởi vì trên đó họ không có 5 dục. Cho nên tôi nói hoài nhiều người họ không hiểu tại sao tôi nhấn mạnh hoài, tôi nói là phải chú ý đến mấy cái cặp:

- Hỷ, Ưu là một cặp.
- Khổ, Lạc là một cặp.
- Bồn xền, Ganh tỵ là một cặp.
- Tàm, Úy là một cặp.
- Vô Tàm, Vô Úy là một cặp.
- Dục Ái, Sân là một cặp (quan trọng nhất)
- Hôn Trầm, Thụy miên là một cặp.

Thì cái cặp mà tôi muốn nói ở đây, đó là cái cặp mà tôi đặc biệt chú ý, thậm chí nếu Phật pháp mà kêu viết gọn lại trong vòng 100 trang thì trong đó có một câu, đó là: “Dục Ái và Sân” là một cặp. Cái câu nó quan trọng đến mức mà tôi đành phải đem câu đó tôi nhét vào trong quyển giáo lý căn bản. Câu đó quan trọng lắm, bởi vì sao?

“Dục Ái và Sân” là một cặp, câu này nghe rất là bình thường, mà tại sao nó đáng? nó đáng để tôi khắc lên vàng tôi đeo, là tại sao?

Còn thích trong 5 Dục thì còn bất mãn. Mà Bất mãn là một tên gọi khác của đau khổ. Muốn lên cõi Phạm Thiên thì anh không có còn Dục nữa, mà hể anh không còn hưởng dục thì anh không còn Sân. Nhưng nó kẹt một chỗ là cái không còn ấy nó chỉ tương đối thôi, có nghĩa là hết tuổi thọ nó rớt xuống trở lại, nó rớt xuống thì mọi thứ nó như cũ, nó kẹt có bao nhiêu đó thôi. Chứ còn nếu mà cõi Phạm Thiên đời đời bất diệt thì là sướng quá, thì mình không cần niết bàn. Nhưng mà nó kẹt ở chỗ là nó không có bền. Cõi Phạm Thiên nào đi nữa thì mình lên trên đó như cõi Phạm Thiên lâu nhất đó là 48.000 Đại Kiếp, thì nó lên đó nó hết 48.000 nó rớt cái ót xuống tới đây.

Con đường giải thoát trên đời này chỉ có 3 hạng mới có thể làm được chuyện giải thoát thôi.

- Một là Phật Chánh Đẳng Giác, Phật Tổ, tự mình ngộ ra, có thể dạy người khác.
- Thứ hai là Phật Duyên Giác cũng tự mình ngộ, nhưng tự ngộ không có thể dạy ai được hết. Còn Duyên Giác hay là Bích Chi, Độc Giác là tự ngộ nhưng không làm thầy người khác được.
- Hạng thứ ba là Đệ tử của Phật Tổ là Thánh Văn, hiểu không? thì cái vị Thánh Văn này chỉ có mặt trên đời khi có bậc Chánh Đẳng Giác ra đời thôi. Phật Tổ phải có Thánh Văn, xong chưa?

Mà Phật Tổ trong Kinh Nam Tông ghi rất rõ là hiếm vô cùng hiếm. Thế là khi có Phật Tổ thì mới có Thánh Văn, mới có người biết đến con đường Đát Chánh Đạo, còn khi mà không có Phật Tổ rồi thì cô lên tới cõi Vô Sắc tu với ai trên, tu ngã nào để đắc. Bì con đường giải thoát hồi này tôi nói đó, giải thoát sanh tử chỉ có ba hạng thôi: một là Phật Tổ, hai là Độc Giác, ba là đệ tử của Phật Tổ, rồi. Thì là có ba hạng này thôi. Ngoài 3 hạng này ra, mà trong khi đó Phật Tổ mình khởi nói rồi, thì lâu lâu mới có vị ra đời, mà hể có Phật Tổ thì mới có Thánh Văn mà khi cái thời gian giáo Pháp của vị đó kết thúc thì cái đám đệ tử đó cũng chết lần, chết mòn cũng chết sạch. Sẽ có một ngày mà trên các cõi Phạm Thiên không còn một ông Thánh nào hết nếu mà lâu quá không có chư Phật ra đời.

Và có một chuyện mà chắc từ đó giờ cô không có nghe giảng, mà cô không có để ý. Nay tôi nhắc lại. Tôi thấy cô hoang mang dữ lắm rồi.

Mỗi thế giới nó giống như trái lựu nó gồm có 27 hạt là 27 cõi. Mà nó có n trái lựu, nhưng có một điều, tuy nó n như vậy nhưng mà nó chia ra thành nhiều nhóm (group).

- 1 group được gọi là một Đại Thiên thế giới.
- 1000 mặt trăng, 1000 mặt trời cộng lại là 1 Tiểu Thiên.
- 2000 cái Tiểu Thiên nó bằng một cái Trung Thiên.
- 3000 cái Trung Thiên nó bằng một cái Đại Thiên thế giới. Nghe hiểu?

Tức là 1000 mặt trăng, mặt trời nó làm thành một cái Tiểu thiên. Mà 2000 cái Tiểu Thiên nó bằng một cái Trung Thiên. Mà 3000 cái Trung Thiên nó bằng một cái Đại Thiên, xong chưa? Và tôi hỏi hai vị dựa vào đâu ai là người chia cái này? còn nhớ câu trả lời của tôi không? có hiểu tôi nói không? có nghĩa là có vô số trái lựu, đúng không? mỗi trái lựu...dựa vào đâu để chia cái đó? nghe tôi nói nè, mỗi trái lựu như vậy có 27 hạt đúng không? mà mỗi một cái trái vậy nó có một mặt trăng, một mặt trời, mà 1000 cái trái lựu vậy thì nó mới được gọi là 1 Tiểu Thiên thôi, mà 2000 Tiểu Thiên là một Trung Thiên, mà 3000 cái Trung Thiên nó là một Đại Thiên. Nghe tôi nói, 3 cái ông này tượng trưng cho Tam Thiên, Đại Thiên Thế Giới. Rồi nó có nhiều cái khối Tam Thiên lắm, nó có n lặn. Thì ai là người mà sắp xếp thành một group này? bởi vì từ group này qua group này rất là xa nha. Nhưng mà tại sao nó lại gần nhau, tại sao đây qua đây lại xa, hiểu không? ai là người lừa nó lại với nhau như vậy? hiểu chưa? bây giờ hiểu chưa, vấn đề tôi hỏi có hiểu câu hỏi tôi không? Ai là người sắp xếp ba cái cục này làm gần nhau? tại sao nó không nằm nguyên một cục luôn trong này hiểu không? mà tại sao nó phải nằm rời ra như vậy? tại sao vậy? thôi bây giờ ghi đi.

Trong Kinh nói một lần mà có vị Phật ra đời thì có một trillion là bao nhiêu ta? 1000 tỷ. Cái sức ảnh hưởng của một vị Phật là 1000 tỷ cái Tam Thiên Đại Thiên thế giới này. Tôi muốn hỏi rằng ai là người phân loại mấy cái này lại với nhau vậy? nằm khít nhau. Cô có thấy con ếch nó đẻ không? nghe câu này, cái câu tôi đang đọc bùa nè:

- Giống nhau nhiều ta làm mẹ con, chồng vợ. Bây giờ nhớ chưa?

- Giống nhau ít hơn một chút ta làm bà con. Xong chưa?

Giống nhau nhiều thì ta làm mẹ con, chồng vợ, mà hề giống nhau ít hơn thì ta chạy vòng ngoài ta làm bạn bè, quyến thuộc.

- Giống nhau một chút nữa thì ta cùng một miền. Miền Nam, Miền Bắc.

- Giống nhau chút xíu thì ta cùng một dân tộc Việt Nam.

- Giống nhau chút xíu nữa ta làm dân Đông Nam Á.

- Giống nhau ít nữa thì sao ta? ta làm dân Nam Bán cầu.

- Giống ít nữa thì ta chung một địa cầu.

Mà địa cầu này nó chỉ là một phần nhỏ của... xong chưa? cứ như vậy mấy đứa nó giống nhau nó đồn vô một chỗ, hiểu chưa? Chính vì cái đó, nó mới làm cho...bây giờ tôi nói cái trứng ếch, nhớ chưa? nhớ cái trứng ếch không? đó. Thì chính vì...Cho nên tại sao Chư Phật không đi độ chỗ khác? bởi vì cái tụi kia với bên đây nó trót quớt, bên đây nói ra cô không tin, bên đây nó thở bằng oxygen, bên kia nó thở bằng carbonic, cô không tin, có hiểu chuyện đó không? Tại vì trong cái đầu của mình, mình cứ tưởng là oxygen là thở được, sai, nó thở bằng Nitơ, nó thở bằng Nitơ kia, rồi chỗ bà này uống toàn dầu lửa không, mỗi lần bà bệnh là vô bom xăng, mỗi lần bà ho khò nó khè ra, thí dụ như vậy. Mà mình ở đây mình dốt mình cứ nói là oxygen, hít vô oxygen thở ra là carbonic. Nhưng mà đó là ở cõi này. Ở cõi này cô biết kkim cương nó quý chứ những cõi khác, đứa nào mà đeo được cục sắt, là đứa đó là nữ hoàng mới có được cục sắt để đeo bởi vì nó quý dữ lắm. Còn mấy cái xứ đó cô biết kim cương trời ơi nó đầy, người dân nó cầm nó như đá, người ta chán vì kim cương nó chói, nó mệt lắm.

Tức là 1000 mặt trời, 1000 mặt trăng thì nó chính là một cái Tiểu Thiên. Mà 2000 cái Tiểu Thiên thì nó là một Trung Thiên. 3000 cái Trung Thiên là nó bằng một cái Đại Thiên. Hỏi ai chia cái đó? đó là nghiệp chúng sanh.

Cho nên khi Phật có huệ nhãn Phật nhìn, Phật thấy nó chia từng nhóm, nhóm vậy nè. Phật thấy cái nhóm đầu tiên là...khổ quá, ở đây có ai học chút ít về thiên văn không? astronomy? khi mà khoa học bây giờ cái địa cầu mình vậy nè, thì sao Mars, rồi mặt trăng có chút xíu, rồi mặt trời nằm ngoài này, tới bây giờ khoa học chưa có rờ tới mặt trời nữa, thấy chưa? Nhưng mà trong cái huệ nhãn của Phật, Phật đâu có thấy cục vậy, Phật thấy vũ trụ giống như cái bãi trứng ếch vậy đó, hiểu không? Phật thấy đó là nó nằm nguyên một group vậy nè, nguyên chùm. Trong khi khoa học bây giờ chỉ có một cái chấm đây, là mình không có rờ được mấy cái chấm khác kể bên hiểu không ta? Nhưng mà Phật thấy nhiều đến mức nguyên một bãi trứng ếch nó nằm đó, Phật thấy nhiều bãi mà mỗi một bãi là một Tam Thiên thế giới. Một bãi như vậy là một Tam Thiên mà nó có nhiều bãi nằm gần nhau thế này thì nó là một cái Phật sát, Sát là zone. Phật quốc là cái chỗ của Phật ở, còn Phật sát là địa bàn làm việc của một vị Phật. Gọi là Phật Sát. Mà chữ Phật sát này từ ở đâu ra? nó khổ vậy đó, chữ sát

này nè, nó có gốc hết. Budda zone gọi là Phật sát, mà chữ sát này từ đâu ra, chữ sát này nó từ...biết đầu này không? nó từ chữ này, tiếng sanskrit là Kṣetra, đọc là "sét", Tàu đọc là "sát". Tiếng Pali đọc là "Khet", Kṣetra nghĩa là fildes. Mà chữ fildes này có 2 nghĩa: một là cánh đồng, hai là khu vực, tiếng Palis đọc là Kṣetra. Người Tàu không âm chữ "r" được nên đọc là "sat", giống như biết chú Lăng Nghiêm không? biết 4 câu khai Kinh không? trước khi vô bài Kinh Lăng Nghiêm nó có 4 câu kệ, có hai câu cuối: Thuần nhĩ đa tánh khả tiêu vong, Thước-ca-ra tâm vô động chuyển. Tại sao tôi giảng cái Bắc Tông mà họ thích, tại vì tôi biết của họ mà họ không biết của họ mới ghê chứ.

"Thuần nhĩ đa" này nó từ "Suññata".

"Thước-ca-ra" từ chữ "Vajra" là kim cương.

- Thuần Nhĩ Đa này có nghĩa là hư không có thể mất nhưng lòng con đối với Phật không có mất, cái Tánh Giác của con không có mất được, hiểu không?

- "Thước-ca-ra", còn kim cương thì có thể bị hư hoại, nhưng mà riêng cái lòng của thì không có động chuyển.

Bây giờ chữ Phật sát có hiểu chưa? Phật Sát là cái zone của Phật. Phật sát của Phật theo bên Nam Tông nói là 1000 tỷ Đại Thiên Thế giới. Cái này mới đúng là không thể nghĩ bàn. Không tin thì thôi, chứ tôi biết làm sao bây giờ.

Rồi, cái zone của một Đức Phật, Thích Ca Mâu ni hào quang, cái zone của Ngài tương đương với bất cứ vị Phật nào, mà cái điều đó tôi tin. Trong Kinh còn nói cái này mới ghê nè, cái này người ngoài không có tin nè, cái này khó tin nha.

1000 vị Chánh Đẳng Giác ra đời làm việc không nhiều hơn một vị. Tôi hỏi cô nha, cây viết này, muốn khiến cây viết này lên cần mấy người? chỉ cần một người. Như vậy nếu trong phòng này có thêm 1000 ông lực sĩ thì cái chuyện mà đỡ cây viết này lên thì sao? hiểu không? bởi vì trong Kinh nói khi mà giả sử như toàn bộ vũ trụ đều là những người, mỗi người một hoàn cảnh, theo kịp chưa? nghe tôi nói nè. Trong toàn bộ vũ trụ này, mỗi người có một hoàn cảnh và đều có đủ cơ duyên giác ngộ hết, trong một ngày, một vị Phật có đủ cái cách mà độ cho 1000, cho nguyên vũ trụ đó. Mà nếu 1000 vị Phật thì cũng chỉ làm chừng đó việc thôi. Tức là một vị Phật có thể làm được việc của 1000 vị, giống như cây viết này.

Hồi này tôi hỏi cô cần bao nhiêu người? để nhắc cây viết này lên, thì này chính miệng cô nói là một, thầy chưa? Thì như vậy tôi hỏi bây giờ có 1000 người lực sĩ, võ sư trong phòng này thì cái chuyện nhắc cây viết này lên có giống như một mình tôi không? cái đầu co bị block kiểu ngoài đời. Sức của một vị Phật Chánh Đẳng Chánh Giác, cái cách của Ngài mình không cần biết, cái cách của Ngài, Ngài vẫn ngồi yên đây mà đằng kia họ nghe được tiếng của Ngài, hoặc là các vị Phật khác. Theo mô tả trong kinh 1000 vị Chánh Đẳng Giác ra đời thì cái sức làm việc không hơn một vị. Bởi cái đó mọi gọi là bất khả, mà hồi này cô nói Bất khả tư nghì tôi mới nhớ cái đó.

1000 vị làm việc không hơn một vị...vì số người nguyện thành Phật quá ít cho nên hai cha gặp nhau nó quá uồn đi. Cho nên một vị một lần xuất hiện. bây giờ trong nhà bếp của cô có một cái muỗng bị dơ hồi sáng cô uống cà phê cô quên có rửa, thì khi cô ra phi trường, cô có cần huy động cả dòng họ tới rửa cái muỗng đó hay không? hiểu không? có nhiều lúc cô bóc phone cô kêu ông xả rửa dùm em cái muỗng, kiến nó vô đó nghe, một mình ông xả đủ rồi. Chứ cô không có huy động nguyên cái nhà chồng, nguyên cái chung quanh về mà lo cái muỗng đó.

Cái chuyện độ sanh, cái chuyện mà hoằng pháp trong cái zone này nè, nó giống đối với một vị Chánh Đẳng Giác nó giống y chang như việc rửa cái muỗng cà phê vậy đó. tại cô không tin, nhưng cái đó là vậy đó, cái muỗng cà phê. Thì các Ngài không có huy động cả một lực lượng hùng hậu chính quy đi tới mà giải quyết cái đó. Tôi ví dụ vậy mà cô hiểu không? để rửa một cái muỗng khuấy cà phê mình không có cần huy động một cái lực lượng quá đông như vậy. Hai vị là quá đông, một vị là đủ rồi.

Cho nên biết được cái đó mình mới thấy khiếp. Bởi vậy niệm Phật phải niệm vậy chứ không mình mơ hồ mình không...chị này chỉ hiểu học mà chỉ bận quá, uống. bây giờ hiểu chữ Phật sát chưa?

Chữ Phật sát là từ cái chữ Kṣetra, mình âm là "sát", giống như chữ Houston, ở trong tiếng Tàu nó âm là Hựu Sĩ Đôn. Sở dĩ mà nó không có là vì sao? bởi vì chữ Tàu là mình đi mình âm nó ra chữ mình thì mình đọc ngược trở lại thì nó khác, ba chữ này mà thẳng tàu nó đọc thì rất là gần với chữ này, còn nếu mình âm nó ra thành tiếng Việt nam thì ba chữ này đem so với chữ này thì nó khó vô

cùng luôn. Tôi nói cô không hiểu, trong cái visa xin đi Tàu, nó viết ba chữ Tàu chữ không phải ba chữ này, ba chữ đó mà đọc theo âm Hán Việt là Hựu Sĩ Đôn.

[13/06/2025 - 07:21 - anhlibrary]

Vấn đề của thể xác thì ta có thể giải quyết bằng vật chất. Vấn đề của tâm linh thì không thể giải quyết như vậy.

Giữ giới có hai: giữ giới vật chất và giữ giới tinh thần. Giữ giới vật chất chỉ giải quyết được vấn đề vật chất. Giữ giới tinh thần mới giải quyết được vấn đề của tinh thần.

Giới vật chất là sao? hồi này tôi nói rồi. Giới vật chất là gì? vật chất là tôi không ăn chiều, tôi không nghe nhạc, tôi không sử dụng phấn son mỹ phẩm, trang sức đó gọi là giữ giới vật chất, mà giữ giới vật chất nó cho ra cái gì? Nó cho ra kết quả vật chất là sao? Là tôi nhìn thấy đẹp, hết, tức là nhìn tôi thấy trang nghiêm.

Trong khi cái giới, cái giới mà dẫn đến giác ngộ nó không phải là giới đơn giản là mình không làm. Tôi tức quá, tôi nói hoài phật tử không hiểu. Tôi nói nếu mà không làm mà kể là giới, mà trong khi trong đầu mình nghĩ chuyện khác thì một người ngủ là giữ giới rồi. Một đứa bé nằm nôi là giữ giới rồi mà tôi nói hoài mà họ không tin cái đó. Tại vì anh nghĩ làm sao? Ngày đó anh Bát Quan mà anh đi alo hết đầu này, đầu kia mà anh còn chọt cho người ta gây mà trong khi tôi không ăn chiều, tôi đâu có ăn chiều, tôi đâu có nghe nhạc đâu, mà đi tôi làm chuyện tâm bậy tầm bậy, hoặc tôi đi xuống bếp nấu ăn, băm cá, xắt thịt thơm phức, chiên xào, nấu nướng, rồi lên coi sách này, sách kia rồi ra làm vườn tùm lum hết. Nhìn thấy rõ ràng cũng tu nhưng không phải, bởi cái đầu tôi lúc đó...cô hiểu không? cái đó không phải giữ giới mà họ tưởng đó là giữ giới, nó kẹt vậy đó.

Cho nên cái chuyện đầu tiên giữ giới là gì? Giữ giới có nghĩa là mình phải là kiểm soát, quản thúc 6 căn.

Còn cái Định là mình ràng rịt 6 căn. Còn cái Tuệ là mình soi thấu 6 căn, 6 Trần tại sao mình sanh tử? là vì trong đầu mình có những góc tối không được soi thấu. Mà giải thoát là soi thấu những góc tối thì cái sự đó mới được gọi là giải thoát. Bởi vậy tôi nhắc hoài giải thoát là sự chấm dứt cái hiểu lầm.

Tôi nói cho cô nghe, ai đi vô chùa nghe pháp cũng đều biết cái thân này là vô ngã, vô thường hết nhưng mà tôi nói thẳng luôn, cái biết ấy chỉ là cái biết vay mượn từ người khác giống như một đứa bé bắt chước người lớn nói: tay dơ nhiều vi trùng. Đó là con nít nó bắt chước, rồi nó ăn rồi nó cũng đi rửa tay, tại sao? vì nếu nó không rửa thì nó bị la, mà khi nó rửa tay thì nó được khen chứ thật ra cái khái niệm vi trùng bacteria hay là virus trong cái đầu đứa con nít zero, con nít 5, 6 tuổi. Phải nói một ngày mà nó đi học qua khỏi high school, nó lên tới đại học, nó đi học ngành Dược, ngành Y, nó mới biết ô con bacteria nó độc vậy hả ta? Rồi rọi dưới kính hiển vi hình dáng nó như vậy, cái loại đó là nó sanh sôi trong môi trường nào? cái loại đó là nó kỵ cái gì? gặp cái gì nó sẽ chết, gặp cái gì nó sẽ phát triển sinh sôi, mà mình ăn cái gì? Mình mặc cái gì, mình ở chỗ nào mà cái loài này nhiều, loại kia ít, ăn cái gì, mặc cái gì mà loại kia nhiều, phải đến mức độ như vậy thì cái sự vệ sinh của mình nó mới tới nơi, tới chốn. Một đứa con nít thì nó chỉ biết tới mức rửa tay thôi. Cô nói tới đâu nó làm tới đó.

Ở đây cũng vậy, cái Tam Học y chang như vậy, cái giữ giới nó chỉ là quản thúc 6 căn thôi có nghĩa là gì ta? có nghĩa là nó không để 6 căn buông lung, có nghĩa là nó chỉ giúp cho mình không có nhìn những thứ mà mình muốn coi hát, coi nhạc, lơ tai không nghe nó chỉ ở bước một thôi.

Bước hai là phải Định, có nghĩa là mình phải ràng nó lại. Cái kia là quản thúc không cho nó ra khỏi rào. Còn Định là lấy dây cột nó lại, xiềng nó lại. Còn Tuệ mới bắt đầu làm việc với nó, xong chưa?

Như vậy cái bài học giáo lý của mình chiều nay đầu tiên là gì?

- Giải thoát là gì? Giải thoát chính là giải quyết vấn đề của sanh tử bằng cách là soi thấu nó không tiếp tục hiểu lầm về nó nữa thì đó gọi là giải thoát. Không hiểu lầm cái gì ta? không hiểu lầm 6 Căn, 6 Trần. Xong chưa? một chuyện.

- Thứ hai, câu này quan trọng, Thiện ác còn liên quan tới 6 Căn thì ta sẽ sanh về cảnh giới có 6 căn. Thiện ác mà còn liên quan tới 6 Căn thì ta phải quay trở lại đầu thai trong cõi có đủ 6 căn. Đó là câu một phải ghi.

- Câu thứ hai, chỉ có Ác mới quan hệ đủ 6 Căn. Chỉ có Ác mới luôn quan hệ đủ 6 Căn. Riêng cái Thiện thì có 2 trường hợp:

1/ Có lúc đủ 6 Căn.

2/ Có lúc chỉ là ý căn mà thôi. Rồi cái thứ ba.

Cái thứ nhất là gì? cái thứ nhất là Thiên Ác nào mà quan hệ 6 Căn thì nó dẫn mình đi đâu thai cồi có 6 căn. Cái thứ hai chỉ có Ác nó mới luôn quan hệ đủ 6 Căn. Còn cái Thiện thì có hai trường hợp.

Một là có đủ 6 Căn, hai không đủ 6 căn. Cho nên cái cảnh giới của Ác luôn luôn có đủ 6 Căn.

Chính từ cái chỗ đó nên cồi ác luôn đủ 6 Căn, cồi Thiện thì chưa chắc. Cồi Thiện có lúc đủ, có lúc không đủ. Vì sao?

Ngay cồi Sắc cũng không đủ 6 Căn nữa, chỉ có 3 căn thôi: là nó chỉ có Mắt, Tai và Ý thôi. Mặt mũi các vị Phạm Thiên rất là đẹp nhưng mà họ không có cái khứu giác, họ không có vị giác và xúc giác, nhìn họ thì vẫn như mình, nhưng mà họ không có khứu giác. Khứu giác nó không phải là cái này. Cái này không phải là khứu giác, chết rồi. Giống như cô bị nghẹt mũi vậy đó, lúc cô bị nghẹt mũi, lỗ mũi cô còn hay mất? thần kinh khứu giác, vị giác.

[con nghe Đức Phật dạy là chúng sanh muốn nghe là cái tai nó mọc ra, muốn nhìn cho nên là có mắt.

-cái câu đó phải hiểu như vậy, khổ quá. Khi nào mà đời trước cô thích tu cảnh Thịnh đó, thì đời này cô sanh ra cô mới có lỗ tai, và khoan cái này phải ghi nữa nè]

Có hai trường hợp ta không đủ 6 căn:

- Một là ta thiếu phước.

- Hai là do ta ly dục

Ở cồi dục mà 6 Căn thiếu, khiếm khuyết là do thiếu phước. Còn ở các cồi Phạm Thiên không đủ 6 Căn là do người ta ly dục. Hiểu không?

Rồi nghe tôi nói nữa, có hai trường hợp ta không có một món đồ:

- Trường hợp một là do ta không có đủ tiền.

- Trường hợp thứ hai là do ta không cần.

Đúng không ta? như trong phòng của tôi không có quần lót phụ nữ hay không? không có, bởi vì tôi không có mặc và tôi cũng không có vợ, tôi phải nói nặng như vậy, tôi tức quá mà. Tôi phải nói nặng, trong phòng của tôi không có quần lót, áo vú phụ nữ là bởi vì tôi không xài và phòng tôi cũng không có phụ nữ. Nhưng mà nếu trong phòng của một người đàn bà mà không có hai thứ này là không được, có hiểu không? có hiểu tôi nói không? là bởi vì họ xài, họ cần mà họ không có, có hiểu không?

Đây cũng vậy, có hai trường hợp mình không có đủ 6 căn. Trường hợp một là do ta thiếu phước.

Trường hợp thứ hai là do ta ly dục, ta không có cần. Còn cái câu mà cô nghe đầu đó nói là khi mà mình có mắt là mình có...là mình phải hiểu ngầm do có sắc ái thì ta mới có con mắt.

Có hai trường hợp, nhưng mà cái chuyện căn bản là không có sắc ái tức là không có thích trong cảnh sắc thì người đó không thể nào có được con mắt. Chỉ có trường hợp thứ hai, hồi này tôi có nói có hai trường hợp có và không có nhớ không? là trường hợp người ta có là vì người ta dùng nó để làm công việc, nó khác. Có để làm công việc, nó khác, còn có để hưởng thụ nó khác. Từ đó nó mới dẫn đến tình huống là ta thiếu cũng có hai trường hợp:

1/ ta thiếu là vì ta thiếu phước.

2/ ta thiếu vì ta không cần.

Còn có nó cũng có hai trường hợp:

1/ là ta đủ phước.

2/ là do ta chưa ly dục.

Cứ đọc vậy nè: ta có đủ 6 căn vì hai lý do: một là ta đủ phước, hai là do ta chưa ly dục, nghe hiểu không?

Khi ta thiếu cũng có hai trường hợp: khi ta chưa ly dục, hoặc là do ta thiếu phước. Bởi vì sao? là bởi vì đối với người ly dục khi họ có không phải để họ hưởng mà để họ xài thôi.

Thật ra nên nhớ thế này, cái không có ở đây, thí dụ như trường hợp Phạm Thiên cồi vô sắc họ không có mắt, chỉ có ý thôi, thì cái không có đó là chẳng những là do họ ở cồi Dục Giới, cồi Sắc Giới họ đã ly dục rồi. Nhưng mà đằng này thêm một cái nữa là do họ chán luôn bất cứ cái gì mà thuộc về vật chất.

Còn Phạm Thiên cõi sắc Giới, tuy họ đã ly dục nhưng mà sở dĩ họ còn con mắt là bởi vì sao? Bởi vì trong lúc họ tu cái đề mục của họ còn ít nhiều dính líu tới con mắt, họ không có dùng mắt để hưởng thụ, nhưng mà họ còn dùng mắt để làm việc. Cho nên khi mà họ đắc, họ đi về trên, họ vẫn còn giữ lại con mắt nhưng mà trong cái ý nghĩa là phương tiện. Nhớ cái này không?

Còn mình, mình có là do mình từng hưởng thụ. Còn riêng về cái Phạm Thiên họ có là bởi vì ngay trong lúc họ tu, họ chỉ dùng con mắt như là phương tiện. Cho nên khi mà họ về cõi Phạm Thiên rồi, họ vẫn có con mắt trong ý nghĩa là phương tiện.

Còn người tu Thiên Vô Sắc, trong lúc họ tu họ không có hề xài mắt, tuyệt đối, đề mục của họ không cần tới mắt. Cho nên khi mà họ về Phạm Thiên, cõi của họ tuyệt đối họ không cần tới mắt, họ cũng không có mắt luôn.

Còn cái ông Phạm thiên sắc giới, dầu gì ông cũng còn quan hệ một chút tuy không dùng mắt để hưởng thụ, nhưng còn dùng mắt để làm việc. Chính từ cái ý nghĩa này cho nên ông cũng phải còn lại mắt, còn chỉ để làm việc thôi.

Bây giờ là thế giới này nó chia làm 3 tầng: tầng Dục, Sắc và Vô Sắc.

- Tầng Dục nó gồm có Thiện và Ác.

- Tầng Sắc chỉ có Thiện thôi.

- Tầng Vô Sắc chỉ có Thiện thôi.

Tầng nào trong 3 tầng cũng có thiện hết, nhưng mà cái tầng Dục giới muốn sanh về cõi dục có 2 trường hợp:

1/ Là do nghiệp lành anh sanh về Dục giới.

2/ Do nghiệp ác mà anh sanh về cõi Dục giới.

Nó có đủ 2 loại căn hộ cho hai hạng. Còn riêng về cõi Sắc và Vô Sắc: anh muốn sanh về cõi Sắc phải xài nhân Thiện. Anh muốn sanh về Vô Sắc phải xài nhân Thiện mặc dù lên trên đó rồi mình vẫn còn phiền não. Nhưng mà phiền não trên đó là phiền não vi tế. Vi tế là sao? nghĩa là phiền não trên đó không còn liên hệ đến 5 Trần vật chất, nhớ nha. Phiền não trên các cõi Thiên nó không có liên hệ đến 5 Trần vật chất.

Thí dụ như còn liên hệ tới Tâm Sân, có nghĩa là còn liên hệ đến dục ít, nhiều, gián tiếp hay trực tiếp. Phạm Thiên họ không có Tâm Sân là bởi vì trên đó họ không có 5 dục. Cho nên tôi nói hoài nhiều người họ không hiểu tại sao tôi nhấn mạnh hoài, tôi nói là phải chú ý đến mấy cái cặp:

- Hỷ, Ưu là một cặp.

- Khổ, Lạc là một cặp.

- Bỏn xén, Ganh tỵ là một cặp.

- Tàm, Úy là một cặp.

- Vô Tàm, Vô Úy là một cặp.

- Dục Ái, Sân là một cặp (quan trọng nhất)

- Hôn Trầm, Thụy miên là một cặp.

Thì cái cặp mà tôi muốn nói ở đây, đó là cái cặp mà tôi đặc biệt chú ý, thậm chí nếu Phật pháp mà kêu viết gọn lại trong vòng 100 trang thì trong đó có một câu, đó là: “Dục Ái và Sân” là một cặp. Cái câu nó quan trọng đến mức mà tôi đành phải đem câu đó tôi nhét vào trong quyển giáo lý căn bản. Câu đó quan trọng lắm, bởi vì sao?

“Dục Ái và Sân” là một cặp, câu này nghe rất là bình thường, mà tại sao nó đáng? nó đáng để tôi khắc lên vàng tôi đeo, là tại sao?

Còn thích trong 5 Dục thì còn bất mãn. Mà Bất mãn là một tên gọi khác của đau khổ. Muốn lên cõi Phạm Thiên thì anh không có còn Dục nữa, mà hể anh không còn hưởng dục thì anh không còn Sân. Nhưng nó kẹt một chỗ là cái không còn ấy nó chỉ tương đối thôi, có nghĩa là hết tuổi thọ nó rớt xuống trở lại, nó rớt xuống thì mọi thứ nó như cũ, nó kẹt có bao nhiêu đó thôi. Chứ còn nếu mà cõi Phạm Thiên đời đời bất diệt thì là sướng quá, thì mình không cần niết bàn. Nhưng mà nó kẹt ở chỗ là nó không có bền. Cõi Phạm Thiên nào đi nữa thì mình lên trên đó như cõi Phạm Thiên lâu nhất đó là 48.000 Đại Kiếp, thì nó lên đó nó hết 48.000 nó rớt cái ót xuống tới đây.

Con đường giải thoát trên đời này chỉ có 3 hạng mới có thể làm được chuyện giải thoát thôi.

- Một là Phật Chánh Đẳng Giác, Phật Tổ, tự mình ngộ ra, có thể dạy người khác.

- Thứ hai là Phật Duyên Giác cũng tự mình ngộ, nhưng tự ngộ không có thể dạy ai được hết. Còn Duyên Giác hay là Bích Chi, Độc Giác là tự ngộ nhưng không làm thầy người khác được.

- Hạng thứ ba là Đệ tử của Phật Tổ là Thịnh Văn, hiểu không? thì cái vị Thịnh Văn này chỉ có mặt trên đời khi có bậc Chánh Đẳng Giác ra đời thôi. Phật Tổ phải có Thịnh Văn, xong chưa?

Mà Phật Tổ trong Kinh Nam Tông ghi rất rõ là hiếm vô cùng hiếm. Thế là khi có Phật Tổ thì mới có Thịnh Văn, mới có người biết đến con đường Đát Chánh Đạo, còn khi mà không có Phật Tổ rồi thì cô lên tới cõi Vô Sắc tu với ai trên, tu ngã nào để đắc. Bị con đường giải thoát hồi nãy tôi nói đó, giải thoát sanh tử chỉ có ba hạng thôi: một là Phật Tổ, hai là Độc Giác, ba là đệ tử của Phật Tổ, rồi. Thì là có ba hạng này thôi. Ngoài 3 hạng này ra, mà trong khi đó Phật Tổ mình khởi nói rồi, thì lâu lâu mới có vị ra đời, mà hễ có Phật Tổ thì mới có Thịnh Văn mà khi cái thời gian giáo Pháp của vị đó kết thúc thì cái đám đệ tử đó cũng chết lần, chết mòn cũng chết sạch. Sẽ có một ngày mà trên các cõi Phạm Thiên không còn một ông Thánh nào hết nếu mà lâu quá không có chư Phật ra đời.

Và có một chuyện mà chắc từ đó giờ cô không có nghe giảng, mà cô không có để ý. Nay tôi nhắc lại. Tôi thấy cô hoang mang dữ lắm rồi.

Mỗi thế giới nó giống như trái lựu nó gồm có 27 hạt là 27 cõi. Mà nó có n trái lựu, nhưng có một điều, tuy nó n như vậy nhưng mà nó chia ra thành nhiều nhóm (group).

- 1 group được gọi là một Đại Thiên thế giới.

- 1000 mặt trăng, 1000 mặt trời cộng lại là 1 Tiểu Thiên.

- 2000 cái Tiểu Thiên nó bằng một cái Trung Thiên.

- 3000 cái Trung Thiên nó bằng một cái Đại Thiên thế giới. Nghe hiểu?

Tức là 1000 mặt trăng, mặt trời nó làm thành một cái Tiểu thiên. Mà 2000 cái Tiểu Thiên nó bằng một cái Trung Thiên. Mà 3000 cái Trung Thiên nó bằng một cái Đại Thiên, xong chưa? Và tôi hỏi hai vị dựa vào đâu ai là người chia cái này? còn nhớ câu trả lời của tôi không? có hiểu tôi nói không? có nghĩa là có vô số trái lựu, đúng không? mỗi trái lựu...dựa vào đâu để chia cái đó? nghe tôi nói nè, mỗi trái lựu như vậy có 27 hạt đúng không? mà mỗi một cái trái vậy nó có một mặt trăng, một mặt trời, mà 1000 cái trái lựu vậy thì nó mới được gọi là 1 Tiểu Thiên thôi, mà 2000 Tiểu Thiên là một Trung Thiên, mà 3000 cái Trung Thiên nó là một Đại Thiên. Nghe tôi nói, 3 cái ông này tượng trưng cho Tam Thiên, Đại Thiên Thế Giới. Rồi nó có nhiều cái khôi Tam Thiên lắm, nó có n lần. Thì ai là người mà sắp xếp thành một group này? bởi vì từ group này qua group này rất là xa nha. Nhưng mà tại sao nó lại gần nhau, tại sao đây qua đây lại xa, hiểu không? ai là người lừa nó lại với nhau như vậy? hiểu chưa? bây giờ hiểu chưa, vấn đề tôi hỏi có hiểu câu hỏi tôi không? Ai là người sắp xếp ba cái cục này làm gần nhau? tại sao nó không nằm nguyên một cục luôn trong này hiểu không? mà tại sao nó phải nằm rời ra như vậy? tại sao vậy? thôi bây giờ ghi đi.

Trong Kinh nói một lần mà có vị Phật ra đời thì có một trillion là bao nhiêu ta? 1000 tỷ. Cái sức ảnh hưởng của một vị Phật là 1000 tỷ cái Tam Thiên Đại Thiên thế giới này. Tôi muốn hỏi rằng ai là người phân loại mấy cái này lại với nhau vậy? nằm khít nhau. Cô có thấy con ếch nó đẻ không? nghe câu này, cái câu tôi đang đọc bùa nè:

- Giống nhau nhiều ta làm mẹ con, chồng vợ. Bây giờ nhớ chưa?

- Giống nhau ít hơn một chút ta làm bà con. Xong chưa?

Giống nhau nhiều thì ta làm mẹ con, chồng vợ, mà hễ giống nhau ít hơn thì ta chạy vòng ngoài ta làm bạn bè, quyến thuộc.

- Giống nhau một chút nữa thì ta cùng một miền. Miền Nam, Miền Bắc.

- Giống nhau chút xíu thì ta cùng một dân tộc Việt Nam.

- Giống nhau chút xíu nữa ta làm dân Đông Nam Á.

- Giống nhau ít nữa thì sao ta? ta làm dân Nam Bán cầu.

- Giống ít nữa thì ta chung một địa cầu.

Mà địa cầu này nó chỉ là một phần nhỏ của... xong chưa? cứ như vậy mấy đũa nó giống nhau nó dồn vô một chỗ, hiểu chưa? Chính vì cái đó, nó mới làm cho...bây giờ tôi nói cái trứng ếch, nhớ chưa? nhớ cái trứng ếch không? đó. Thì chính vì...Cho nên tại sao Chư Phật không đi độ chỗ khác? bởi vì cái tụi kia với bên đây nó trót quớt, bên đây nói ra cô không tin, bên đây nó thở bằng oxygen, bên kia nó thở bằng carbonic, cô không tin, có hiểu chuyện đó không? Tại vì trong cái đầu của mình, mình cứ tưởng là oxygen là thở được, sai, nó thở bằng Nitơ, nó thở bằng Nitơ kia, rồi chỗ bà

này uống toàn dầu lửa không, mỗi lần bả bệnh là vô bom xăng, mỗi lần bả ho khói nó khè ra, thí dụ như vậy. Mà mình ở đây mình đốt mình cứ nói là oxygen, hít vô oxygen thở ra là carbonic. Nhưng mà đó là ở cõi này. Ở cõi này cô biết kim cương nó quý chứ những cõi khác, đũa nào mà đeo được cục sắt, là đũa đó là nữ hoàng mới có được cục sắt để đeo bởi vì nó quý dữ lắm. Còn mấy cái xú đó cô biết kim cương trời ơi nó đây, người dân nó cầm nó như cục đầu, người ta chán vì kim cương nó chói, nó mệt lắm.

Tức là 1000 mặt trời, 1000 mặt trăng thì nó chính là một cái Tiểu Thiên. Mà 2000 cái Tiểu Thiên thì nó là một Trung Thiên. 3000 cái Trung Thiên là nó bằng một cái Đại Thiên. Hỏi ai chia cái đó? đó là nghiệp chúng sanh.

Cho nên khi Phật có huệ nhãn Phật nhìn, Phật thấy nó chia từng nhóm, nhóm vậy nè. Phật thấy cái nhóm đầu tiên là...khổ quá, ở đây có ai học chút ít về thiên văn không? astronomy? khi mà khoa học bây giờ cái địa cầu mình vậy nè, thì sao Mars, rồi mặt trăng có chút xíu, rồi mặt trời nằm ngoài này, tới bây giờ khoa học chưa có rờ tới mặt trời nữa, thấy chưa? Nhưng mà trong cái huệ nhãn của Phật, Phật đâu có thấy cục vậy, Phật thấy vũ trụ giống như cái bãi trứng ếch vậy đó, hiểu không? Phật thấy đó là nó nằm nguyên một group vậy nè, nguyên chùm. Trong khi khoa học bây giờ chỉ có một cái chấm đây, là mình không có rờ được mấy cái chấm khác kể bên hiểu không ta? Nhưng mà Phật thấy nhiều đến mức nguyên một bãi trứng ếch nó nằm đó, Phật thấy nhiều bãi mà mỗi một bãi là một Tam Thiên thế giới. Một bãi như vậy là một Tam Thiên mà nó có nhiều bãi nằm gần nhau thế này thì nó là một cái Phật sát, Sát là zone. Phật quốc là cái chỗ của Phật ở, còn Phật sát là địa bàn làm việc của một vị Phật. Gọi là Phật Sát. Mà chữ Phật sát này từ ở đâu ra? nó khổ vậy đó, chữ sát này nè, nó có gốc hết. Buddha zone gọi là Phật sát, mà chữ sát này từ đâu ra, chữ sát này nó từ...biết đâu này không? nó từ chữ này, tiếng sanskrit là Ksetra, đọc là "sét", Tàu đọc là "sát". Tiếng Pali đọc là "Khet", Ksetra nghĩa là fildes. Mà chữ fildes này có 2 nghĩa: một là cánh đồng, hai là khu vực, tiếng Palis đọc là Ksetra. Người Tàu không âm chữ "r" được nên đọc là "sat", giống như biết chú Lăng Nghiêm không? biết 4 câu khai Kinh không? trước khi vô bài Kinh Lăng Nghiêm nó có 4 câu kệ, có hai câu cuối: Thuần nhĩ đa tánh khả tiêu vong, Thước-ca-ra tâm vô động chuyển. Tại sao tôi giảng cái Bắc Tông mà họ thích, tại vì tôi biết của họ mà họ không biết của họ mới ghê chứ.

"Thuần nhĩ đa" này nó từ "Suññata".

"Thước-ca-ra" từ chữ "Vajra" là kim cương.

- Thuần Nhĩ Đa này có nghĩa là hư không có thể mất nhưng lòng con đối với Phật không có mất, cái Tánh Giác của con không có mất được, hiểu không?

- "Thước-ca-ra", còn kim cương thì có thể bị hư hoại, nhưng mà riêng cái lòng của thì không có động chuyển.

Bây giờ chữ Phật sát có hiểu chưa? Phật Sát là cái zone của Phật. Phật sát của Phật theo bên Nam Tông nói là 1000 tỷ Đại Thiên Thế giới. Cái này mới đúng là không thể nghĩ bàn. Không tin thì thôi, chứ tôi biết làm sao bây giờ.

Rồi, cái zone của một Đức Phật, Thích Ca Mâu ni hào quang, cái zone của Ngài tương đương với bất cứ vị Phật nào, mà cái điều đó tôi tin. Trong Kinh còn nói cái này mới ghê nè, cái này người ngoài không có tin nè, cái này khó tin nha.

1000 vị Chánh Đẳng Giác ra đời làm việc không nhiều hơn một vị. Tôi hỏi cô nha, cây viết này, muốn khiến cây viết này lên cần mấy người? chỉ cần một người. Như vậy nếu trong phòng này có thêm 1000 ông lực sĩ thì cái chuyện mà đỡ cây viết này lên thì sao? hiểu không? bởi vì trong Kinh nói khi mà giả sử như toàn bộ vũ trụ đều là những người, mỗi người một hoàn cảnh, theo kịp chưa? nghe tôi nói nè. Trong toàn bộ vũ trụ này, mỗi người có một hoàn cảnh và đều có đủ cơ duyên giác ngộ hết, trong một ngày, một vị Phật có đủ cái cách mà độ cho 1000, cho nguyên vũ trụ đó. Mà nếu 1000 vị Phật thì cũng chỉ làm chừng đó việc thôi. Tức là một vị Phật có thể làm được việc của 1000 vị, giống như cây viết này.

Hỏi này tôi hỏi cô cần bao nhiêu người? để nhắc cây viết này lên, thì này chính miệng cô nói là một, thấy chưa? Thì như vậy tôi hỏi bây giờ có 1000 người lực sĩ, võ sư trong phòng này thì cái chuyện nhắc cây viết này lên có giống như một mình tôi không? cái đầu cô bị block kiểu ngoài đời. Sức của một vị Phật Chánh Đẳng Chánh Giác, cái cách của Ngài mình không cần biết, cái cách của Ngài, Ngài vẫn ngồi yên đây mà đằng kia họ nghe được tiếng của Ngài, hoặc là các vị Phật khác.

Theo mô tả trong kinh 1000 vị Chánh Đăng Giác ra đời thì cái sức làm việc không hơn một vị. Bởi cái đó mọi gọi là bất khả, mà hồi nãy cô nói Bất khả tứ nghiệp tôi mới nhớ cái đó.

1000 vị làm việc không hơn một vị...vì số người nguyện thành Phật quá ít cho nên hai cha gặp nhau nó quá uổng đi. Cho nên một vị một lần xuất hiện. bây giờ trong nhà bếp của cô có một cái muỗng bị dơ hôi sáng cô uống cà phê cô quên có rửa, thì khi cô ra phi trường, cô có cần huy động cả dòng họ tới rửa cái muỗng đó hay không? hiểu không? có nhiều lúc cô bốc phone cô kêu ông xả rửa dùm em cái muỗng, kiến nó vô đó nghe, một mình ông xả đủ rồi. Chứ cô không có huy động nguyên cái nhà chồng, nguyên cái chung quanh về mà lo cái muỗng đó.

Cái chuyện độ sanh, cái chuyện mà hoằng pháp trong cái zone này nè, nó giống đối với một vị Chánh Đăng Giác nó giống y chang như việc rửa cái muỗng cà phê vậy đó. tại cô không tin, nhưng cái đó là vậy đó, cái muỗng cà phê. Thì các Ngài không có huy động cả một lực lượng hùng hậu chính quy đi tới mà giải quyết cái đó. Tôi ví dụ vậy mà cô hiểu không? để rửa một cái muỗng khuấy cà phê mình không có cần huy động một cái lực lượng quá đông như vậy. Hai vị là quá đông, một vị là đủ rồi.

Cho nên biết được cái đó mình mới thấy khiếp. Bởi vậy niệm Phật phải niệm vậy chứ không mình mơ hồ mình không...chị này chỉ hiểu học mà chỉ bận quá, uổng. bây giờ hiểu chữ Phật sát chưa?

Chữ Phật sát là từ cái chữ Kṣetra, mình âm là "sát", giống như chữ Houston, ở trong tiếng Tàu nó âm là Hựu Sĩ Đôn. Sở dĩ mà nó không có là vì sao? bởi vì chữ Tàu là mình đi mình âm nó ra chữ mình thì mình đọc ngược trở lại thì nó khác, ba chữ này mà thẳng tàu nó đọc thì rất là gần với chữ này, còn nếu mình âm nó ra thành tiếng Việt nam thì ba chữ này đem so với chữ này thì nó khó vô cùng luôn. Tôi nói cô không hiểu, trong cái visa xin đi Tàu, nó viết ba chữ Tàu chữ không phải ba chữ này, ba chữ đó mà đọc theo âm Hán Việt là Hựu Sĩ Đôn.